

ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἑλλάδι... Δρ. ν. 3.—
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ » » 3,50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΤΑΙ

Λεπτῶν..... 15
264—Γραφεῖον ὁδ. Ἐρμού—264

ΜΗ ΚΡΙΝΕΤΕ ΙΝΑ ΜΗ ΚΡΙΘΗΤΕ

(ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ).

Οὐδείς δύναται νὰ μὴ ὁμολογήσῃ τὴν Θεϊότητα τῆς ρήτρας ταύτης, ἀνεξαρτήτως τῆς θρησκείας, ἢν προσβέβηαι καὶ τῶν φιλοσοφικῶν ἢ κοινωνικῶν ἀρχῶν, ἃς κέκτηται. Μὴ κρίνετε ἵνα μὴ κριθῆτε. Τί ἄρα γε σημαίνει ἐνταῦθα ἡ φράσις: Μὴ κρίνετε; Ἐμφαίνει ἄρα γε ἐκεῖνο, ὅπερ κοινῶς καλοῦμεν κρίσιν καὶ τὸ ἀποτέλεσμα αὐτῆς; Ἀλλοὶ ἄρα γε τὴν γνώμην, ἢν ἐπὶ διαφόρων πραγμάτων σχηματίζοντες ἐκφέρομεν; Ἄν τοῦτο, ὁ ἄνθρωπος ἀπόλλυσι τὸ πλεῖστον, εἰ μὴ ὅλον, τῆς αὐτῷ παρὰ τοῦ πλάστου δοθείσης ἐλευθέρως ἐνεργείας. Δὲν εἶνε ἀναντιρρήτως οὗτος ὁ σκοπὸς τοῦ εἰπόντος τὴν ἀλήθειαν ταύτην, διότι τότε ἤθελε στερήσει, ὡς ἐφήμεν εἰπόντες, τοὺς ἀκολουθοῦντας αὐτῇ, τοῦ δώρου τῆς ἐλευθερίας, ὅπερ ἀδύνατον ἄρα ἄλλην ἢ ἐκφρασίαν ἔχει σημασίαν καὶ ταύτην ἐνταῦθα διὰ βραχέων ἐρευνήσωμεν.

Μὴ κρίνετε δηλοῖ: Μὴ ψευδόμενοι κρίνετε, ἢ, μὴ κατακρίνετε καὶ καταδικάζετε, διασύροντες δεξιᾶ καὶ ἀριστερᾶ τὸ ὄνομα, τὴν τιμὴν, τὴν ὑπόληψιν τοῦ ὁμοίου ὑμῖν ἀνθρώπου. Τὸ κρίνειν μόνῃ τῷ Θεῷ δέδοται, ὡς τελείῳ καὶ ἀπροσωπολήπτῳ καὶ δικαίῳ. Ὁ ἄνθρωπος ὡς ὑποκείμενος εἰς πλάνας καὶ σφάλματα καὶ ἁμαρτήματα, οὐδέποτε δύναται δικαίαν καὶ ἀσφαλῆ νὰ ἐξεύγκῃ κρίσιν κατ' ἄλλου ἢ περὶ ἄλλου τινός. Ὁ συνετὸς ἄνθρωπος οὐδόλως φέρεται ἐμπαιθῶς πρὸς τοὺς ὁμοίους αὐτῷ, ἀλλ' αἰετοῦ συμπαθῶς καὶ μετὰ πραότητος ὑποδεικνύει αὐτοῖς τὴν πρὸς τὴν ἀρετὴν καὶ δικαιοσύνην ἄγουσαν. Οὐδέποτε ἄνθρωπος δικαιούται νὰ κατηγορῇ ἄλλου, ἀλλ' ἂν αὐτὸς ἦνε καλλίτερος, ἀρείλει νὰ συγκαλύπτῃ τὰ αἰσχρὰ καὶ πλημμελῆ τοῦ τυχόν ἁμαρτήσαντος ἀδελφοῦ αὐτοῦ. Ἀγαπῶ τὸν Σῆμ καὶ Ἰάρεθ, διότι συνεκάλυψαν τὸν πατέρα αὐτῶν ὑποπεσόντα εἰς σφάλμα,

μεθυσθέντα, καὶ βδελύσσομαι τὸν Χάρμ, διότι ὡς τυρρηνικὴ σάλπιγξ ἐζήτησε νὰ διασαλίσι τὴν ἀπρεπῆ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ κατάστασιν.

Τῷ ὄντι. Μὴ κρίνετε ἵνα μὴ κριθῆτε. Τί εἶνε ὁ ἄνθρωπος, τὸ μηδὲν αὐτὸ, ὅπερ θέλει καὶ ἀπαιτεῖ νὰ κρίνῃ τὸν ἄλλον; Τίς ἔδωκεν αὐτῷ τὸ δικαίωμα τοῦτο; Ἄν ὁ ἕτερος ἄνθρωπος ἁμάρτη, μὴ δὲν ὑπάρχει ὁ δικαστὴς; Μὴ αὐτὸς εἶνε βέβαιος περὶ τῆς ἰδίας ἀγιότητος καὶ δυσαρεστεῖται διὰ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ; Τίς βεβαίῳ ἡμᾶς ὅτι καὶ ἡ ἐλαχίστη στιγμή τοῦ βίου ἡμῶν παρέρχεται ἀμέτοχος οἰσοδήποτε ἁμαρτίας;

Τὸ ἁμαρτάνειν ἐστὶν ἀνθρώπινον, τὸ συγχωρεῖν θεῖον. Ὅσῳ ὁ ἄνθρωπος εἶνε ἀπέναντι τοῦ πταίσαντος ἐπιεικέστερος, τοσοῦτο προσεγγίζει ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον τῷ Θεῷ.

Φρικώδης ἡ ἀρχή, καὶ λείψανον τῆς μεσαιωνικῆς πλάνης τῆς ἀνθρωπότητος, εἶνε ἡ ἀρχή, ἢν παραδέχονται καὶ ἐφαρμόζουσι τὰ σημερινὰ πεπολιτισμένα ἔθνη: «Τὸ αἷμα πλύνεται καὶ ἐξαγνίζεται διὰ τοῦ αἵματος».

Ἄλλ' ἐνταῦθα μὴ λησμονώμεν ὅτι ὁ λόγος κεῖται οὐχὶ περὶ τῶν κοινωνικῶν κρίσεων ἢ κατακρίσεων, ἀλλὰ περὶ τοῦ προσωπικοῦ ἐγωῖσμοῦ πάντων ἡμῶν, αἵτινες ἐκτὸς ἡμῶν αὐτῶν οὐδένα βλέπομεν συμφώνως τῷ προορισμῷ αὐτοῦ βαίοντα, αἵτινες πάντες κάλλιστα μὲν διορῶμεν τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ ἡμῶν κάρφος, τὴν δὲ ἐν τῷ ἡμετέρῳ ὀφθαλμῷ δοκῶν οὐδόλως διακρίνομεν.

Οὐδεμία παρέρχεται στιγμή, χωρὶς νὰ κατακρίνωμεν τοὺς ὁμοίους ἡμῶν. Καὶ ἐγὼ αὐτὸς, καὶ κατ' αὐτὴν εἰσέτι τὴν στιγμήν, τί ἄλλο πράττω, εἰμὴ κατακρίσιν κατὰ τῶν ὁμοίων μου; Οὕτω πέφρωται, φαίνεται, νὰ ἔρχεται καὶ παρέρχεται ἡ ἀνθρωπότης, ἀδιακόπως μὲν διαδεχομένη τὴν προηγουμένην, ἀλλ' οὐδόλως, ἢ ὀλίγον μόνον ὀφελουμένη ἐκ τῶν παθημάτων αὐτῆς. Ἰσως ἐξέληθ ποτε τῆς ἐλευστότητος ταύ-

σίου, τὰ επιπλα, ἡ θεατρικὴ μουσικὴ, τὰ ἀργεῖα, μεταφέρθησαν πρὸς καιρὸν ἀλλαγῆς, ἀλλὰ σχεδὸν ὅλαι αἱ σκηνογραφίαι τῆς ἀρχαίας συλλογῆς κατεστράφησαν. Εἰς δεκαεὺς τῶν σκαπανέων πυροσβεστῶν παρασυρθεὶς ὑπὸ τῆς καταστροφείσης ὁροφῆς ἐφρονεῖτο· ἐκτὸς δὲ τούτου καὶ διάφορα ἄλλα ἄτομα ἐπληρώθησαν ἀλλ' ἐλαφρῶς.

Ἡ καταστροφήτα δ' αἴθουσα τοῦ μελοδραματικοῦ τούτου θεάτρου φλοδομήθη ἐν ἔτει 1820, ἵνα ἀντικαταστήσῃ ἐκείνην τοῦ Λουδοβίκου, ἡ ὁποία ὑπῆρχεν

ῥηθέντος ξενοδοχείου τὴν σκηνὴν, τὴν αἴθουσαν καὶ τὰς θέσεις τοῦ κοινοῦ, χρησιμοποιοῦσας μέγα μέρος τῆς ξυλουργικῆς τοῦ σκελετοῦ καὶ τῶν μηχανῶν τοῦ θεάτρου τῆς ὁδοῦ Ριγελίου.

Αἱ ἐργασίαι ἤρχισαν τὴν 3 Αὐγούστου 1820, τὸ δὲ θεᾶτρον ἤνοιξε τὴν 16 Αὐγούστου 1821. Τὸ θεᾶτρον δὲ τούτο, τὸ ὁποῖον δὲν ἦτο εἰμὴ προσωρινὸν ἐστοίχισε 2,287,495 φρ. (Ἐκ τῶν «Κ. Τεχνῶν»).

Ἡ τοῦ μελοδραματικοῦ θεάτρου τῶν Παρισίων πυρκαϊά.

ἄλλοτε ἐπὶ τῆς θέσεως τῆς πλατείας Λουβοίς, καὶ τῆς ὁποίας ἡ κατεδάφις διετάχθη μετὰ τὴν δολοφονίαν τοῦ δούκῃ τοῦ Βεργύ. Μετσκευάσαν δὲ τότε εἰς νέον θεᾶτρον τὸ ξενοδοχεῖον τὸ φλοδομημένον ὑπὸ τοῦ ἀρχιτέκτονος Carpentier, τὸ ὁποῖον μετὰ τὴν ἐπανάστασιν εἶχε καταληφθῆ ἵνα χρησιμεύσῃ διὰ ὑπουργεῖον τοῦ πολέμου, διὰ ὑπουργεῖον τοῦ ἐμπορίου, καὶ διὰ τὸ ἐπιτελεῖον τῆς τότε ἐθνολογικῆς.

Ὁ ἀρχιτέκτων Δεπρέ, ἐπιφορτισμένος τὰς ἐργασίας τοῦ νέου τούτου θεάτρου, ἀνήγειρεν εἰς τὸν κήπον τοῦ

ROBERTO BAKER

Ἡ εἰκὼν ἦν παρατίθεμεν ἐν τῷ σημερινῷ ἡμῶν φύλλῳ παριστᾶ τὴν μορφήν προσώπου πολλὰ ἐργασθέντος ὑπὲρ τῆς εὐημερίας τῶν ἀδυνάτων ἐκείνων προσώπων τὰ ὁποία συνήθως ἐργάζονται ἐν τοῖς ἐργοστασίῃς τῆς Εὐρώπης καὶ τὰ ὁποία ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ βαρύνονται δι' ὑπερβολικῆς ἐργασίας, διὰ τὸ φύλον αὐτῶν καὶ τὴν ἡλικίαν. Τὰ πρόσωπα ταῦτα εἰσὶν γυναῖκες καὶ παῖδες. Ὁ Ροβέρτος Βάκερ ἀποθανὼν τὸ

παρελθὸν ἔτος ἐν ἡλικίᾳ 77 ἔτων ἦτο ἐπιθεωρητὴς τῶν ἐργοστασίων ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῆς ἀγγλικῆς κυβερνήσεως. Ἐπὶ 35 ἔτη ἐργασθεὶς συνετέλεσεν εἰς πολλὰς μεταρρυθμίσεις εὐεργετικὰς ὑπὲρ τῆς ἐλαττώσεως τῆς ἐργασίας καὶ προαγωγῆς τῆς ἀναπτύξεως τῶν γυναικῶν καὶ παιδῶν ἐν τοῖς ἐργοστασίῃς. Εἰς μάρτυριον δὲ τῶν ὑπηρεσιῶν του, ἐπιτροπὴ ἐξ ἐργατῶν τοῦ Γιόρκσαϊρ καὶ Λακάνσαϊαρ προσήνεγκε τὴν χάρα τοῦ Θαμόντος ψέλλιον κατεσκευασμένον ἐκ τρι-

τῶν κατοίκων. Ἐὰν τούτο ὁμῶς ἐν γένει δὲν συμβαίνει, ὁ λόγος δὲν εἶναι ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν πυρετῶν διαμερισμάτων εἶναι μικρὸς. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι σχεδὸν πᾶσαι αἱ κῶμαι εἰσὶν ἐκτισμέναι ἐπὶ ὑψωμάτων πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἀποφυγῆς τοῦ πυρετοῦ. Ἐν τῇ κυρίῳ πεδιάδι ὑπάρχουσιν ἐν ὅλῳ μόνον τρεῖς μικραὶ συνοικίαι, ἡ μικρὰ πόλις τοῦ Κουμκαλέ ἐν ταῖς ἐκβολαῖς τοῦ Σκαμάνδρου, καὶ αἱ δύο κῶμαι τοῦ Κούμκιο καὶ Καλιφατλί. Ἄλλὰ καὶ αὐτὰ τὰ ἐπὶ ὑψωμάτων κεί-

Ῥοβέρτος Βάκερ.

χῶν ἐκ τῆς κεφαλῆς χιλιάδων γυναικῶν εὐεργετηθεῶν παρ' αὐτοῦ. Τὸ ψέλλιον ἦτο δεδεμένον διὰ χρυσοῦ καὶ πολυτίμων λίθων.

ΒΑΣΕΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΙΑΤΡΙΚΗΣ ΕΝ ΤΡΩΑΔΙ
ΕΝ ΕΤΕΙ 1879

[Συνέχεια καὶ τέλος]

Ὅπως δ' ἄποτε φυσικὸν ἦτο νὰ προσδοκῶμεν ὅτι ὁ πυρετὸς θὰ ἐξήτκει μεγάλην ἐπιπρόσθη ἐπὶ τῆς ὕψεως

μενα χωρία, δὲν εἶναι ἀπηλλαγμένα πυρετῶν, τὸ δὲ μίasma προδήλως φέρεται ἐν αὐτὰ διὰ τῶν ἀνέμων. Τὸ γεγονός ὅτι οἱ κάτοικοι ἔχουσιν οὐδὲν ἥττον ὑγιᾶ τὴν ὄψιν, κλίνω ν' ἀποδώσω εἰς τὸ ὅτι διέρχονται τὸ πλεῖστον μέρος τῆς ζωῆς αὐτῶν ἐν ὑπαίθρῳ. Πολλοὶ τούτων περιπλανῶνται μετὰ τῶν ποιμνίων των καὶ σπανίως ἔρχονται οἰκαδε. Σχεδὸν πάντες καλλιεργοῦσι τὴν γῆν καὶ αἱ γυναῖκες μετέχουσι τῆς ἐν ἀνοικτῷ πεδίῳ ἐργασίας.

Ὁ τρόπος οὗτος τοῦ ζῆν ἐκτίθησιν αὐτοὺς εἰς ἄλλας

ασθενείας, ιδία δὲ εἰς κρυολογήματα ταῦτα δὲ ἦσαν εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν καθ' ὃν χρόνον ἤμην ἐν ροίᾳ καθ' ὅλον τὸν μῆνα Ἀπρίλιον. Καίτοι αἱ ἡμέραι ἦσαν κατὰ τὸ πλεῖστον θερμαί, ἐτι δὲ ἐνίοτε καὶ καυματώδεις, ὅμως ἡ θερμοκρασία πολλάκις κατέπιπτε τὴν νύκτα μέχρι 10 βαθμῶν τοῦ Κελσίου καὶ ἐτι κατωτέρω, τῆς ταχείας μεταβολῆς ἐπερχομένης κατὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου. Συγχρόνως σφοδρὸς ἀνεμὸς συνήθως ἐπεκράτει καὶ ιδίᾳ δροσερᾷ αὐρᾷ θαλασσίας. Ὑπὸ τοιαύτας περιστάσεις, καταρροαὶ καὶ πνευμονίαι δὲν ἦσαν ἐκ τῶν ἀπροσδοκῆτων ἀσθενειῶν. Ἡ σφοδρτέρα πνευμονία ἦν εἶδον ἧτο εἰς ἓνα ὅστις διήλθε τὰς νύκτας ἀνευ στέγης εἰς τὸν ἀγρόν. Οὐδεμία ὅμως τούτων ἐτελείωσε μὲ θάνατον. Οὐδὲν ἦττον δὲν εἶναι ἀπίθανον ὅτι τοῦλάχιστον τινὲς τῶν περιπτώσεων τῆς φθίσεως, ἐξ ὧν λίαν δεινὰ παραδείγματα εἶδον, δέον νὰ ἀποδοθῶσιν εἰς τὴν αὐτὴν αἰτίαν.

Ἄξιον ἰδιαιτέρας μνείας εἶναι ὅτι δὲν ἀπήνησα ἔχνος τι ὀξέων ἐξανθημάτων, πλὴν τοῦ ἐρυσιπέλατος ἐάν τούτο καταλογίσωμεν εἰς αὐτά. Οὐτε εὐφλογίαν εἶδον, οὔτε ἕλριν, οὔτε ἄλλα τοιαῦτα. Ἴσως ἡ μικρὰ ἐπιμείζια μετὰ τοῦ ἐξω κόσμου συντελεῖ εἰς ἀποφυγὴν τῶν μολυσμάτων τούτων. Εἶναι ὅμως ἐτι ἀξιοσημείωτον ὅτι τοιαῦτα μέρη ἐλεύθερα μολυσμάτων εὐρηναὶ ἐπὶ τῆς ἡπείρου. Ἐρυσιπέλατος εἶδον τινὰς λίαν σοβαρὰς περιπτώσεις τὴν σοβαρωτέραν εἰς ἓνα ἡλικιωμένον ἄνθρωπον, ὅστις εἶχεν ἐρυσιπέλας συγχρόνως ἐπὶ τοῦ προσώπου καὶ μεγάλην ἐρυθρὰν οἴδησιν ἐπὶ ἀμφοτέρων τῶν χειρῶν καὶ τῶν βραχιόνων μὲ σφοδρὸν πυρετόν. Καὶ αὐτὸς ἀνέλαθεν.

Ἄλλαι μολυσματικαὶ νόσοι πλὴν τῶν δερματικῶν ἦσαν σπάνιαι. Μέγας ἀριθμὸς ἀσθενῶν ἐζήτηε βοήθειαν ἐκ χρονίων νοσημάτων, ἅτινα εἶχον ἤδη κατευνασθῆ, ἀλλ' εἶχον ἀτελῶς θεραπευθῆ, ιδίᾳ χρονικὰ νοσήματα τοῦ ὀφθαλμοῦ καὶ τοῦ ὠτός. Ἐξερρίζωσα πολὺποδα τοῦ ὠτός· ἀλλὰ διὰ τοὺς ἄλλους ὀλίγα ἠδυνήθη νὰ πράξω πλὴν, ιδίᾳ διὰ τὰς ἀσθενείας τῶν ὀφθαλμῶν, νὰ ἀνακοινῶ εἰς τὸν Δρα Μύλιγγ, τὸν ἱατρὸν τοῦ ἀξιολόγου Γερμανικοῦ νοσοκομείου ἐν Κωνσταντινουπόλει, ζητῶν παρ' αὐτοῦ νὰ τοὺς δεχθῆ εἰς τὸ νοσοκομεῖον. Χειρουργικὰς ὀλίγας εἶχον περιπτώσεις ἀφ' ἑτέρου ὅμως πολλὰς χρονίους νευρικὰς ἀσθενείας, ιδίᾳ σπασμῶν καὶ παράλυσιν. Ἐκ τῶν συνηθεστέρων ἀσθενειῶν τοῦ δέρματος ἀναφέρω μίαν ἀξιοσημείωτον περίπτωση ἰχθυώσεως τῆς λεγομένης *Cornea Palmars*.

Τέλος, περίπτωσις ἰδιάζοντος ἐνδιαφέροντος εἰς ἐμὲ ἦτο μικροῦ τινος παιδὸς πάσχοντος ἐκ γεωφαγίας. Ἦτο παιδίον ἐπιταγὸς μὲ πρόσωπον ἐξοιδημένον τὴν κοιλίαν εἶχε μᾶλλον ἐξογκωμένην καίτοι οὐδεμίαν ἐξοιδῆσιν ἠδυνήθη νὰ εὐρω ἐν αὐτῇ. Ἡ δὲ σιελωδῆς μεμβράνη τοῦ στόματος ἦτον ὀλοσχερῶς ἀναιμική. Ἐν τοῖς ἀγγείαις τοῦ λαμοῦ ἠκούετο ἰσχυρὸς ἀναιμικός μυρμιρισμός. Καίτοι ἦτο ὁ υἱὸς τοῦ ποιμένου ὁστικὸς ἐκόμιζεν ἡμῖν καθεκάστην πρωτὴν ἀξιόλογον πρόβειον γάλα, καίτοι δὲ δὲν εἶχε βεβαίως ἔλλειψιν τῆς εὐκαιρίας νὰ πίνῃ ἐξ αὐτοῦ, μολαταῦτα ἀφ' ὅτου ἤρ-

χισε νὰ περιπατῇ ἐπρότιμα νὰ τρώῃ γῶμα. Πρότερον εἶχε τὴν δύσιν ὑγείᾳ. ἀλλὰ τώρα εἶναι μικρὸν καὶ ἀσθενὲς διὰ τὴν ἡλικίαν του. Οἱ γονεῖς αὐτοῦ ὁμολόγησαν ὅτι ματαιῶς ἐπροσπάθησαν νὰ τὸν ἀποκόψωσι τῆς κλίσεως του ταύτης. Ἐὰν ἡ κόμης τοῦ σιδήρου ἦν ἐδωκα αὐτῷ τὸ ἐθεράπευσε ἀγνοῶ.

Ἐν συνόλῳ δὲν δύναμαι νὰ ἔχω παράπονα περὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ἱατρικῆς ἐκδρομῆς μου. Οἱ ἀσθενεῖς ὑπῆκουον ἐτι δὲ καὶ ὅταν ἤμην ὄλιγος ἐναντίον τῶν ἐξέων τῶν οὐδόλως ἀνίσταντο. Ὁ Σχλιέμαν μοι γράφει ἐν τῷ ἐνθουσιαστικῷ αὐτοῦ τρόπῳ, ἐξ Ἰλίου (τῇ 10 Μαΐου) ἅπαντες οἱ ἀσθενεῖς σου ἐν Καλιφατλί ἐντελῶς ἰάθησαν καὶ εὐχόμενοι ὑπὲρ σοῦ, ἀναφωνοῦσι

«ὦ Τρῶες κατὰ ἄστῃ θεῶ ὡς εὐχετόωντο».

Συγχρόνως δὲ ἀναφέρει τὸ ἐξῆς ὅπερ εἶναι χαρακτηριστικὸν τῆς Ἀνατολῆς καὶ τοῦ σχηματισμοῦ τῶν μύθων ἐν αὐτῇ. Χάριν γεωλογικῆς ἐρεῦνης τοῦ ἐδάφους τῆς τρωικῆς πεδιάδος, διέταξα νὰ ανοιχθῆ ὄπη ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ Καλιφατλί, ἐντὸς ἀρχαίου ποταμίου βέμβρατος. Ἐχων ὀλίγον καιρὸν, ἔθεσα δύο ἐργάτας νὰ ἐργάζωνται ἐκεῖ καὶ ὠδήγησα αὐτοὺς νὰ σκάπτωσιν ἕως τοῦ ἐφθασαν εἰς ὕδωρ. Συγχρόνως ἵππευσα μετὰ τοῦ ζαπτιῆ εἰς τὸ Οὐζέκ καὶ Βεσίκα Τεπέ, ἀλλὰ τοσοῦτον ἠργοπόρησα ὥστε δτε ἐπέστρεψα εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο ἦτο ἤδη νύξ. Ἐπειδὴ τὸ ἀντικείμενον ἦτο σπουδαῖον δι' ἐμὲ διέταξα τοὺς ὑπηρέτας νὰ ἀνάψωσι φῶσφορα, ἐξήτησα μετὰ προσοχῆς τὴν ὀπὴν, καὶ ἔλαβον μετ' ἐμοῦ ὀλίγην ἐκ τῆς ἀνασκαφῆς γῆς. Τὰς ἐπομένους ἡμέρας πάλιν ὑπέστρεψα εἰς τὸ μέρος πολλάκις καὶ ἐξήτησα τὴν κατάστασιν τοῦ ἐδάφους. Τοῦτο προδήλως εἶχε διεγείρει τὴν περιέργειαν τῶν κατοίκων οἵτινες δὲν ἠγάπησαν τὸν σκοπὸν τοῦ ἔργου. Τῇ 4 Ἰουνίου ὁ Σχλιέμαν μοι ἔγραψεν ἐκ Τροίας: «Ἡ ἀνασκαφὴ σου ἐν τῇ κοίτῃ τοῦ Καλιφατλί μετὰ σεβασμοῦ περιεφράχθη ὑπὸ τῶν χωρικῶν διὰ ληθίου περιτοχίσματος· μεγάλη μαγικὴ δύναμις ἀποδίδεται εἰς τὴν πηγὴν τὴν ὅποιαν ἤγαγες εἰς φῶς, ἥτις καὶ καλεῖται τὸ πηγάδι τοῦ ἱατροῦ· πάντες οἱ χωρικοὶ ἀντλοῦσι τὸ χρῆσιμον αὐτοῖς ὕδωρ ἐξ αὐτῆς».

Τοιοτοτρόπως ἐπιτόπιοι μῦθοι παράγονται ἐν τῇ Ἀνατολῇ μέχρι τῆς παρούσης ἐποχῆς. Καίτοι δὲν ὑπῆρξε δυνατὸν εἰς ἐμὲ ἐν τῇ νήσῳ Κῶ νὰ εὐρω τὸν ἀρχαῖον πλάτανον ὑφ' ὃν ὁ πατὴρ τῆς ἱατρικῆς, ὁ Ἴπποκράτης, λέγεται ὅτι ἐδέχετο τοῦ, ἀσθενεῖς, ὅμως ζωνρὰ εἰκόνη τῆς ἀρχαίας καταστάσεως τῶν πραγμάτων μοι ἀπεκαλύφθη. Ὁ λαὸς οὗτος εἶναι ἐτι καὶ νῦν ὑπὸ πολλὰς ἐπιπτώσεις ἀκριβῶς ὅτι ἦτο πρό χιλιῶν ἐτῶν ἰδίᾳ ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν προσωπικὴν εὐγνωμοσύνην. Ὁ Σχλιέμαν ὅστις ἄλλοτε εἶχε ἐξασκήσει τὴν ἱατρικὴν μετὰ πολλῆς ἐπιτυχίας ἐν Τρωάδι, καὶ εἰς ὃν ὡς ἐκ τούτου εἶχον δώσει τὸ ὄνομα Μαχάων, ἐπὶ πολὺ ἀμρέβαλλεν ἐάν οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖ ἦσαν εὐγνώμονες. Καὶ ἐγὼ αὐτὸς εἶχον τὰς αὐτὰς ἀμφιβολίας· ἀλλ' ὅταν οἱ κάτοικοι ἔμαθον ὅτι καθεκάστην συνηγά-

γον ἄνην, οὐδεμία παρήρηχοτο πρῶτα χωρὶς ἡ τράπεζα ἡμῶν νὰ ἦναι σκεπασμένη δι' εὐδύμων ἀνοδοδεσμῶν· ὅτε δὲ ἐπιστρέφων εἰς Δαρδανελία ἵππευσα διὰ τοῦ Ῥένκιου, τοσαῦται ἀνοδοδεσμοὶ ἐκ λεύκης καὶ βασιλικοῦ μοι ἐδωρήθησαν, ὥστε πολλὴν ἀπήνησα δυσκολίαν νὰ εὐρω θέσιν πρὸς φύλαξιν αὐτῶν.

Τὰ ὑπερταλάντεια ταξείδια κατέστησαν ἐν τῷ παρόντι αἰῶνι ἀληθῆς μακαριότης καὶ ἀπαράμιλλος διασκεδάσις διὰ τοὺς δυναμένους νὰ διαπλεύσωσι τὸν ὠκεανόν. Ἀπειρία ἀτμοπλοίων τεραστίου μεγέθους διαπλεύουσιν καθεκάστην τὸν ὠκεανὸν μεταφέροντες ἀπὸ τοῦ παλαιοῦ εἰς τὸν νέον κόσμον πολυπληθεῖς ἐπιβάτας. Τῇ πληθῆι ταύτῃ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἀτμοπλοίων προστεθῆ ἀρτίως καὶ νέον ἀτμοπλοῖον τῆς ἀτμοπλοικῆς ἐταιρίας τοῦ Ἰνμαν, ἡ Πόλις τῆς Ρώμης κληθὲν κατασκευασθὲν ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ καθελκυθὲν τῇ 14 Ἰουνίου τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους. Αἱ διαστάσεις τοῦ ἀτμοπλοίου τούτου εἰσι: μῆκος 586 πόδες· πλάτος 52· βῆθος 37· χωρητικότης 8826 τόνων· δύναμιν δὲ ἔχει 10,000 ἵππων. Αἱ διαστάσεις τοῦ Μεγάλου Ἀνατολικοῦ εἰσι: μῆκος 692 πόδες. Ὁ ἐλιξ τῆς Πόλεως τῆς Ρώμης ἔχει διάμετρον 24 πόδων. Ὁ ἀτμὸς παράγεται ἐντὸς ὀκτῶ λεβήτων, ἡ δὲ ταχύτης εἶναι 18 μιλίων καθ' ὥραν. Ἐχει δὲ τρεῖς καπνοδόχους καὶ 4 ἰστία. Αἱ αἴθουσαι τοῦ ἀτμοπλοίου τούτου φωτίζονται δι' ἠλεκτρικοῦ φωτός.

Προσεγγίζουσας τῆς δίκης τοῦ δολοφονήσαντος τὸν Πρόεδρον τῶν Ἡν. Πολιτικῶν στρατηγὸν Γάρφειδ, πολὺς γίνεται λόγος παρὰ τῶν ἐκείσε ἀρχῶν πῶς ὡς οἶόν τε ἀσφαλέστερον νὰ μεταφέρωσι τούτον ἐκ τοῦ δεσμωτηρίου εἰς τὸ δικαστήριον χωρὶς νὰ δυνηθῆ τὸ πλῆθος νὰ ἐξασκήσῃ ἐπ' αὐτοῦ βίαν καὶ ἴσως νὰ ἀρπάσῃ αὐτὸν ἀπὸ τῶν χειρῶν τῶν ἀρχῶν ἐξασκοῦν τὸ δίκαιον τοῦ λιντζῆ ἧτοι ἀπαγχονίζων αὐτὸν ἀπὸ τοῦ πρώτου τυχόντος δένδρου. Ἀπερασίσθη ὅθεν ἵνα μετενεχθῆ οὗτος κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς δίκης ἐντὸς σιδηροφράκτου ἀμάξης, ἐξ ἐκείνων ἐντὸς τῶν ὁποίων ἐγκλείουσι χρήματα τοῦ ταμείου μεταφερόμενα ἀπὸ τοῦ ἐνὸς μέρους εἰς ἄλλο. Αἱ ἀμάξαι αἱ πρὸς τὸν σκοπὸν τούτον χρησιμεύουσαι εἰσι σιδηροφράκτοι καὶ κλειδόνονται διὰ ἰσχυρῶν κλειθρῶν ἢ διάσπασιν τῶν ὁποίων καθίσταται λίαν δύσκολος, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν ἀδύνατος. Ἐντὸς μίᾳς τῶν ἀμαξῶν τούτων μετενεχθήσεται ὁ δολοφόνος εἰς τὸ δικαστήριον ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ κοινῶν περὶ τῆς ὥρας καὶ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν γινήσεται ἡ τοιαύτη μεταφορὰ.

Γνωστόταται εἶναι αἱ Μυζήθραι. Ταύτας ὠνόμαζον οἱ ἀρχαῖοι ἡμῶν προπάτορες Ἀνθίνας καὶ Τροφαλίδας. Μυζήθραι δὲ ὠνομάσθησαν ἔπειτα οὐχὶ διότι κατασκευάσθησαν τὸ πρῶτον (ὡς πιστεύομαι πλανώμενοι πολλοὶ) εἰς τὸν Μυζήθραν ἢ Μιστρῶν πόλιν τῆς Πελοποννήσου, οὕτως ὠνομάσθησαν ὑπὸ τῶν τελευ-

ταίων Ἀυτοκρατόρων τοῦ Βυζαντίου, ἀλλ' ἐκ τοῦ Μυζήθρα ἧτοι ἐκ τοῦ σκεύους (ἐκ τοῦ μυζάν), ἧτοι ἐκ τοῦ καλάθισκου ἢ τυροδόλου, ἐν ᾧ ἐγίνετο ἡ ἐκμύζησις, ἐκθλίψις καὶ πῆξις τοῦ γάλακτος. Ἡ κατασκευὴ τῶν μυζήθρων ἦν γνωστὴ ἀπὸ τῶν ἀρχαίων ἐτι χρόνων.

Τὰ μακροβιώτερα τῶν δένδρων εἰσὶν, ἡ δρῦς, ἡ πλάτανος, ἡ κυπάρισσος, ἡ ἐλαία καὶ ἡ αἰγιεὸς βιόνητα ἐπέκεινα τῶν χιλιῶν χρόνων. Ἐὰν ἀληθεύῃ ὅτι ἡ ἐν τῇ νήσῳ Κῶ πλάτανος ἐφυτεύθη ὑπὸ τοῦ Ἰπποκράτους ἢ μακροβιότης αὐτῆς ὑπερβαίνει τότε τὰ 2300 ἔτη ὡς φυτευθεῖσα 400 περίπου ἔτη π. Χ., ὅτε ἤμαζεν ὁ φιλόσοφος ἐκεῖνος ἱατρὸς.

ΠΑΙΔΙΚΗ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ

Εἶχαν πάει δυὸ παιδάκια
Ὁ Γιωργάκης κι' ὁ Κωστής
Γιὰ νὰ κόψουν λουλούδια
Δροσερὰ τῆς ἐξοχῆς.
Στῆς αὐγούλας τῆ δροσοῦλα,
Δροσερὰ καὶ τὰ παιδιὰ,
Ῥόδα κόψανε καὶ κρίνα.
Τὶ ὠραία μυρουδιά!
Ἀφ' οὗ κόψανε λουλούδια
Ἀπ' τὸν κάμπο θαυμαστά,
Ψάλλαν ἄσματα ὠραία,
Ποῦχαν μάθει, μὲ χαρὰ.
Κι' ἀπὸ κάτω σὲ δεινράκι
Ἐκαθίσαν στὴ δροσὰ,
Ποῦ αὐλάκι ἐκυλούσε
Τὰ δροσάτα του νερά.
Τότε εἶπε ὁ Γιωργάκης
«Βρε Κωστάκη, δὲ μοῦ λῆς,
Γιατί νᾶνε τὸ δεινράκι
Τούτο δῶ, στῆς ἐρημιάς;
Γιατί τῶβαλε ὁ Πλάστης
Καρπούς ἀφοῦ δὲν μᾶς κάνει
Ἐδωπέρα, μὲς τὸν κάμπο;
Τόπο ἄδικα νὰ πιάνῃ;
Καὶ αὐτὸ τὸ ποταμάκι
Πόσο ἄδικα ποῦ τρέχει!
Ἀφοῦ δῶ κάνεις στὸν κάμπο
Τὴν ἀνάγκη του δὲν ἔχει!»
«Ἐχεις ἄδικο μεγάλο»
Φώναξε μὲ μιά φωνή
Τότ' ὁ φίλος μας Κωστάκης·
«Ἐχεις ἄδικο πολύ.
Γιατ' ἐμένα ὁ πατέρας
Μοῦπε, ὅτι ὁ Θεὸς
Εἰς τὸν κόσμῳ ὅ,τι κάνει
Γίνονται ὅλα καλάς».

Ἄν δὲν ἦτο τὸ δενδράκι
 Ἐδῶ πέρα στὴν ἐρμιά,
 Ἄν δὲν ἔχυνε τ' αὐλάκι
 Τὰ δροσάτα του νερά!
 Τότε τόσοι, ποῦ περνοῦνε
 Ἄπὸ δ'ὼ ἀποσταμένοι,
 Τότε τόσοι ποῦ γυρνᾶνε
 Ἄπὸ δῶθε, διφασμένοι!
 Ποῦ θὰ εὑρισκαν δροσοῦλα
 Διὰ νὰ ξεκουραθοῦν;
 Ποῦ θὰ εὑρισκαν πηγίτσα
 Δυστυχεῖς! νὰ δροσισθοῦν;
 Καὶ τ' ἀρνάκια, καὶ τὰ ζῶα
 Ἄπὸ δῶθε, ποῦ περνοῦν,
 Ποῦ θὰ εὑρισκαν νεράκι
 Τὰ καυμένα γιὰ νὰ πιοῦν;
 Βλέπετε ὅλα ὁ Θεὸς μας
 Τάκανε μὲ πανσοφία,
 Ὅλα, ὅλα του τὰ ἔργα,
 Γιὰ δίκη μας εὐτυχία».

Ἄ ἔχεις δίκην» κι' ὁ Γιωργάκης
 Εἶπε. «Τώρα καὶ ἐγὼ
 Βλέπω ὅλων τὴν ἀνάγκη
 Καὶ τὸν Πλάστην εὐλογῶ».

Κάθε ἡμέρα ἐπηγαίαν
 Τὰ παιδιὰ στὴν ἐξοχὴ
 Καὶ τὰ ἔργα ὅταν βλέπαν
 Θαύμαζαν τὸν Ποιητὴ!
 Ἐπετοῦσε ἡ ψυχὴ τους
 Εἰς τὸν Πλάστη τους ψηλά
 Κ' ἔλεγαν «Τὰ ἔργα ὅλα
 Τοῦ Θεοῦ εἶνε καλά».

Πειραιεύς.

Π. Κ. Ἀποστολίδης.

ΠΟΙΚΙΔΑ

* * * Φιλαρμονικὴ ἀκαδημία συνέστη ἐν Καλκούτα πρὸς ἐνθάρρυνσιν τῆς σπουδῆς καὶ ἐξακτιθέσεως εἰς τὴν Ἰνδικὴν μουσικὴν τὰς δαπάνας τῆς ὁποίας καταβάλλει ἰνδὸς τις πλούσιος.

* * * Δικέφαλος ὄφις συνελήφθη ὑπὸ τινος Καναδαίου ἐν Ὀντάριο τὸ ἔντομον μεταχειρίζεται ἀμφοτέρως τὰς κεφαλὰς ὅταν τρώγῃ.

* * * Διεθνὴς ἰχθύων ἔχθεσις γενήσεται ἐν Λονδίῳ τὸ 1883, πάτρωνος δὲ τοῦ σχεδίου εἰσὶν ἡ βασίλισσα τῆς Ἀγγλίας καὶ ὁ πρίγκηψ τῆς Οὐαλίας.

* * * Μανιτάρια ἐκ Νέας Ζηλανδίας ἐξάγονται εἰς Κίναν ἐνθα πολλὴ γίνεται χρῆσις αὐτῶν πρὸς τροφήν.

* * * Πλούσιός τις Ἀμερικανὸς ἐπειράθη ν' ἀναβῆ τετρακίς τὸ Λευκὸν Ὄρος, καὶ ἀπέτυχε. Κατὰ τὴν τελευταίαν αὐτοῦ ἀποτυχίαν ὑπεσχέθη ὅτι θὰ φθάσῃ εἰς τὴν κορυφὴν ᾧ ἢ νεκρὸς. Μετ' οὗ πολὺ αἰφνυδῶς ἀπέθανεν, ἐν δὲ τῇ διαθήκῃ του κατέλιπε ἀπειρον περιουσίαν εἰς τρεῖς ἀνεψιούς, ὑπὸ τὸν ὄρον νὰ φέρωσι τὸ πτώμα αὐτοῦ ἐν τῷ περὲρτῳ εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους. Μὴ θέλοντες ν' ἀπολέ-

σωσι τὴν κληρονομίαν, οἱ κληρονόμοι διατελοῦσιν εἰς ἀμηχανίαν πῶς νὰ πληρώσωσι τὸν ὄρον ταῦτον τοῦ διαθέτου.

* * * Ἡ οἰκία τοῦ μουσικοδιδασκάλου Βάγνερ, ὅστις διακρίνεται ἐπὶ ἰδιοτρόποις μουσικαῖς συνθέσεσιν, εἶναι πῶς περιέργως διεσκευασμένη, διότι σειρὰ δωματίων ἐν αὐτῇ εἶναι κεκοσμημένη κατὰ διαφόρους τρόπους καὶ χρώματα ὅπως ἢ κατὰλληλος εἰς τὴν μουσικὴν ἰδιοτροπίαν τῆς στιγμῆς. Οὕτω δι' ἠρωϊκὴν καὶ ὕψηλὴν μουσικὴν, ὁ συνθέτης ζητεῖ ἐμπνευσὶν ἐντὸς δωματίου διεσκευασμένου δι' ἐρυθροῦ χρώματος. Ἐρωτικαὶ καὶ παθητικαὶ συνθέσεις ὑφίστανται εἰς τὴν ἐπιρροὴν ὀχροῦ ῥοδοχροῦ καὶ κυανοῦ δωματίου, κεκοσμημένου διὰ ῥόδων ἐνῶ πένθιμοι καὶ μελαγχολικαὶ συνθέσεις συντάσσονται ἐντὸς μέλανος καὶ σκιεροῦ δωματίου, μετὰ παραπετασμάτων ἐκ σκέπης ὑποστηριζομένων διὰ κρανίων.

* * * Ὁ θησαυρὸς τοῦ πολέμου τῆς Γερμανίας ἐπιμελῶς ἀποταμιευμένος ἐντὸς ἰσχυροῦ θόλου ἐντὸς τοῦ Πύργου τοῦ Ἰουλίου τοῦ φρουρίου τοῦ Σπανδαῦ, ἐτησίως ἐπισκέπτεται ὑπὸ δύο αὐτοκρατορικῶν ἐπιτρόπων οἵτινες εἰσὶν ὑπόχρεοι νὰ ἀριθμῶσι μέχρι καὶ τοῦ τελευταίου μάρκου ἐκ τῶν 6,000,000 λιρῶν στερλινῶν—λείας ἐκ τῆς ἀποζημιώσεως ἣν ἡ Γαλλία ἐπλήρωσε, καὶ ἥτις εἶναι ἀποταμιευμένη πρὸς πληρωμὴν τῶν ἐξόδων τοῦ προσεχοῦς Τευτονικοῦ πολέμου. Οἱ ἐπίτροποι συνοδεύονται εἰς τὴν ἀποθήκην ὑπὸ ἀποσπάσματος ἐκλεκτῶν φυλάκων, ἀνοίγουσι τὴν ἰσχυρὰν θύραν συγχρόνως διὰ δύο κλειδῶν, λίαν δαιδαλαίως κατεσκευασμένων, τῶν μόνων ὑπαρχουσῶν ἐκ τοῦ εἶδους τῶν καὶ ἀποσφραγίζουσι τοὺς 1200 σάκκους τοὺς περιέχοντας τὸν θησαυρὸν. Μετὰ τὸ τέλος τῆς ἐργασίας τῶν συντάττουσι λεπτομερῶς τὴν ἐχθεσιν τῆς ἐνεργείας, καὶ συνοδεύονται ἐκτὸς τοῦ φρουρίου, ἐνθα οἱ φύλακες μετὰ προσοχῆς ἐδιπλασιάσθησαν ἐνεκα τῆς περιστάσεως ταύτης. Τὰ χρήματα ταῦτα οὐδεμίαν ἀπολύτως πρόσδοτον δίδουσι.

Λύσεις τῆς ἐν τῷ ἀριθ. 14 Ἀκροστιχίδος.

Ἔρω	ε = 5
Ῥαδάμανθος	ρ = 100
Ἀθηνᾶ	α = 1
Τιτάνες	τ = 300
Ὠρα	ω = 800

1206

Ἐλυσαν αὐτὴν οἱ κκ. Δ. Ῥωμαῖδης, Κ. Τρανταλιδάκης Π. Μαλεβίτης (Ἀθηνῶν), Ε. Γ. Καφαμπίλης (Πειραιῶς), Α. Σ. Σωτηριάδης (Τριπόλεως), Κωσ. Μ. Κωνσταντινίδης (Κύπρου).

Λύσις Γρίφου 4.

Ἀνη—χρ—ιστος—χρ—υς—τ—ων—ου—μυς—υπο—1

Ἄνη χρηστὸς χρηστὸν οὐ μισεῖ ποτὲ.

Ἐλυσαν αὐτὸν οἱ κκ. Γ. Ι. Θεόφιλος, Γ. Χ. Χέλμης, Κ. Τρανταλιδάκης, Δ. Ῥωμαῖδης, Π. Μαλεβίτης (Ἀθηνῶν), Χ. Βουζίκης, Α. Σ. Σωτηριάδης, Ιω. Π. Μάνεσης (Τριπόλεως), Σ. Γαβριήλ, Γ. Καμπουρόπουλος, Γ. Ὑφιλάντης, Π. Ταμβάκης. Β. Ἀργυριάδης (Σμύρνης), Κ. Μ. Κωνσταντινίδης (Κύπρου).

Ἡ ἱστορία τοῦ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΔΕΞΑΝΔΡΟΥ συγκαίμενη ἐξ 103 τυπογραφικῶν φύλλων, εὑρίσκεται καὶ πωλεῖται ἐν τῷ τυπογραφεῖῳ τῆς «Ἀθηναίδος» ἀντὶ φρ. 8.